

Kedves Zöldikés Szülők, gyermekek! Már jó régen találkoztunk, nagyon hiányoztok nekünk! Örülénk, ha a csoportunk továbbra is összetartana ebben a nehéz időszakban. Szeretnénk nektek játékokat ajánlani, amit otthon is meg tudtok valósítani, amiben ti is jól érezhetitek magatokat. Ha egy – egy megvalósított ötletéről, játékról küldenétek élménybeszámolót a Zöldike messenger csoportba, nagyon boldoggá tennétek minket! Az első témakörünk a **Víz**.

Víz projekt

Víz világnapja (márc. 22.)

Munka jellegű tevékenység: Zöldikéink nagyon ügyesek, önállóak! A hét minden napjára adjatok nekik apróbb feladatokat, pl. terítsék meg az asztalt, készítsék el reggelijüket (az oviban is ők maguk kenték meg a kenyereket), porszívózzanak fel, locsolják meg a virágokat, játékot pakolják el, segítsenek a főzésben.

Mozgás:

- Táncoljatok zenére együtt (akár felváltva mutathatjátok a mozdulatokat, amit a másik leutánoz. Ne magyarázzátok! Elég, ha új mozdulatot indít valaki, ők rögtön átveszik).
- Mezítláb, lábujjaitokkal szedjétek fel zsepit vagy legót, kupakot... és tegyétek át egy dobozba
- Építsetek közösen akadálypályát asztalból, székekből, játékokból (alatta átbújni, felmászni, rálépni, valamin végigmenni, megkerülni pl. pókjárásban, átugrani, ugróiskola) Nagyon sok ötletük van nekik is! Ügyesek, bízzatok bennük! Míg tornázik, ne maradjon egyedül!
- Párnacsata (ne felejtsetek elpakolni a környékről a törékeny vagy veszélyes tárgyakat!)

Vers: Hermann Marika: Az eső

Csepereg az eresz alja,
Eső esett, bárki látja.
Mama mi az az eső?
Kérdezi a kis Benő.

Az eső az vízből van,
Válaszolja a mama.
Hogy jut a víz fel oda?
Kérdez tovább kisfia.

Elpárolog, s felhő lesz,
S ha a felhő nehéz lesz,
Kiszakad majd az alja,
Vizes lesz az alatta.

Mese: Marcus Pfister: Szivárvány, a tenger legszebb halacskája (mellékletben)

Mesélés után, kérlek, rajzoljátok le, ti hogy képzelitek el a szivárványhalacskát?

Aki szeretné, minden szereplőt lerajzolhat, amit utána kivág és pálcikára (de lehet pohárra, legótoronyra...) ragasztva el is bábozhatja anyuéknak.

Külső világ megismerése és matematikai tartalmú ismeretszerzés:

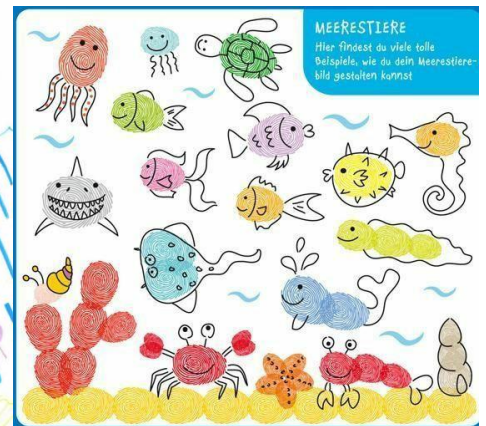
- Nagy hidegben jég lesznek, nagy melegben pára. Szárazságban rálocsolnak fűre meg a fára. Mi az? (Víz)
- Miért fontos a víz? Ívás, tisztálkodás...
- Milyen formáit ismered a víznek? fürdés, akvárium, öntözés, leveleken, tócsa, tükörrre lehelve...
- Víznek milyen hangja van? csöpög (nézzétek meg a csapnál), folyik (öntsetek pohárba), zubog (vízesés), beledobva valamit
- Fontos a vízzel spórolni! Mi hogyan tudunk vele spórolni? nem folytatjuk a vizet fölöslegesen...
- Caillou mese: Minden csepp számít (Mellékletben)
- Kísérletezzetek a vízzel:
 - ✓ Mi történik, ha a vízbe különböző anyagokat teszünk? (pl. homok, föld, kavics, pingpong labda, üreges labda, lego, szivacs, kulcs, üveggolyó, cukor, rizs, liszt, szörp, ételfesték, bors, olaj, dugó, pénz, toll, kindertojás kapszulája, bot, ...)
 - Ők maguk tegyék bele a különböző anyagokat, nézzék meg mi történik, fogalmazzák meg mit láttak, mi történhetett!
 - Melyik süllyedt el? Melyik lebegett? (könnyű, nehéz, van benne levegő)
 - Melyiknél keveredett el? Melyik színezte el? Melyiktől lett zavaros?

- ✓ Egy nagy műanyag flakont vízzel megtöltünk, fejjel lefelé vízben tartjuk. Szívószál hajlítható részét az üveg száján betesszük és jöhet a játék. Milyen gyorsan tudjuk kifújni a flakontól a vizet.
- ✓ Különböző mélységű, szélességű, hosszúságú poharakba öntözzessék a vizet, előtte becsléssel próbálják eldönteni, hogy melyikbe fér több – kevesebb - ugyanannyi

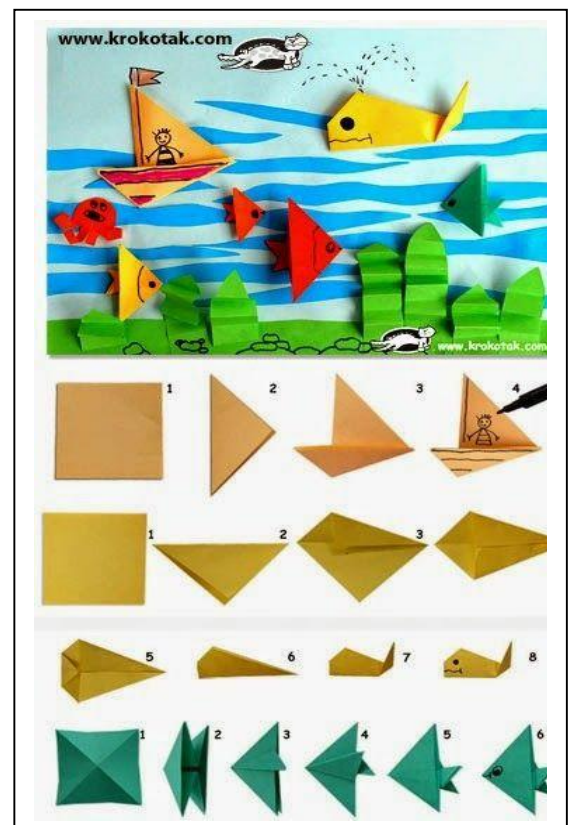

Rajzolás, festés, mintázás, kézimunka:

- Készítsetek ujjlenyomatokat festékkel vagy nyomdafestékkel. Ha megszáradt, ceruzával, filccel egészítsétek ki a rajzokat. Ha nincs otthon festék, lehet színes papírból is kivágni vagy ha az sincs, papírt ceruzával beszínezve.

- Papírból kivágott halacskába csíkokat húzzatok, majd a papírcsíkokat fűzzétek be. Gyerekeknek nagy segítség, ha a csík elejét celluxszal rögzítitek.

- Képalakítás hajtogatással, ragasztással papírból

Családalakító játékok:

- Beszélgetések: Mitől lesz ma szép a napod? pl. ma együtt játszhatunk. Mondj egy kedveset a melletted ülőről pl. szép a ruhád, ma nagyon mosolygós vagy. Mitől volt ma szép a napod? ma széppé tetted a napomat, mert...,
- Kincskereső kalózok: Rajzolj (szülő) egy térképet, amin egy kincs (pl. lufi, keksz, palacsinta) helyét bejelölöd (pl. ruhás szekrényben), majd 6-8 részre tépd el. 6-8 feladatot kell teljesíteni, hogy az összes térkép részletét megkapja, összeragasszátok, végül segítségével megtaláljátok a kincset. pl.
 - találós kérdésre válaszolni pl. Vízen úszik, mégsem kacsa, kalózoknak az a haza. Rajta zászló lengedez, ha jó, ha nem így van ez! Mi az? (hajó)
 - tegyél ki az asztalra 6-10 db képet (lehet családi kép, állatos, matrica...) miután megnézte, forduljon el! 3-5 változás legyen – pl. helyet cserél 2 kép, valamelyiket kicserélni 11.képre... Mi változott meg? - ha nem sikerült, újra
 - Kalózok szeretnek kártyázni –egy kártyaparti (de lehet társasjáték, sakk...)
 - Ügyességi feladatok: célbadobó, teke, seprűvel, karddal irányítani labdát a célig, hungarocell labdát vagy pompomot fújni a célig
 - kardozás vagy párnacsata
 - bátorság és erőpróbák: kötélhúzás, ki gyűjt több... , karddal elkapni karikát
 - gondoltam egy...
 - labirintus építése közösen (játékokból, székekből...)
 - Sötét kalózhajó kabinból vezesd ki... (bekötni a szülő szemét, úgy kell kivezetni, hogy nem mehet neki semminek. persze szét van pakolva szék, játék..., majd csere)
 - legóból kalózhajó építése
 - készíts saját kalóz zászlót
 - biztos vagyok benne, hogy ti is elég kreatívak vagytok!

Sokat gondolunk rátok! Nagyon örülnénk, ha egy – két munkátokat megosztanátok velünk! Jó szórakozást kívánunk!

Móni néni és Timi néni

Budapest, 2020. március 20.

Szvobodáné Ivancsics Mónika
Horváthné Katona Tímea
óvodapedagógusok

1. Melléklet: Caillou, Minden csepp számít

Caillou, érdekes dolgokat tanul az oviban. Ma a vízről van szó.

- A víz eső formájában hullik a földre – magyarázza az óvó néni. – Megitatja a növényeket, majd a folyókban, tavakban gyűlik össze. Aztán elpárolog, vagyis olyan lesz, mint a levegő. ekkor a magasba emelkedik, és a felhőkben gyűlik össze, hogy abból újra...
- Essen az eső! – kiáltja Klementina.
- Így van – helyesel az óvó néni.
- Hű, de érdekes – szólal meg Caillou
- Mire használjuk a vizet? – kérdi az óvó néni.
- Megisszuk – válaszol Leó.
- Fürdünk benne – teszi hozzá Klementina.
- Fogat mosunk és mosogatunk vele - fűzi hozzá Caillou.
- Igen. Mindennap sok vizet elhasználunk, de nagyon fontos, hogy vigyázzunk rá. Csak így juthat mindenkinek, akinek szüksége van vízre: az embereknek, az állatoknak és a növényeknek – magyarázza el az óvó néni.
- De óvó néni! Hogy kell vigyázni a vízre? – kérdi Caillou.
- Erről beszélgetünk majd hétfőn, de addig is gondolkodjatok rajta!

Otthon Caillou apát a konyhában találja.

- Apa, mit csinálsz? – kérdezi.
- Megmosom a salátát a vacsorához – válaszolja apa.
- Ne, apa, ne mosd meg! – kéri Caillou. – Az óvó néni szerint vigyázni kell a vízre!

Apa elmosolyodik: - Igazad van, nem szabad pazarolni, de a salátát meg kell mosni, mielőtt megesszük. Fürdéskor Caillou így szól: - Vigyázni akarok a vízre, ezért nem fogok többet fürdeni.

Anya komolyan veszi Caillou kijelentését, és elmagyarázza:

- Tudom, hogy jót akarsz, de fürdeni mindenkinek kell – és ezzel megnyitja a csapot. – Találj ki más, amivel vizet spórolhatsz.
- Rendben – egyezik bele Caillou morcosan. – Ez nem is olyan könnyű feladat!
- Mi lenne, ha nem mosnék többet fogat? – töpreng Caillou.

Aztán más ötlete támad: - Ha fürdéshez nem töltjük tele a kádat, és fogmosás közben elzárjuk a csapot, azzal is kevesebb víz fogy.

Caillou ránéz a csapra:

- Anya, csöpög a csap!
- Igazad van, meg fogjuk javíttatni. Ezzel sok vizet spórolhatunk.

Caillou kételkedik:

- Ez csak néhány icipici vízcsepp.
- Sok kicsi sokra megy! Minden csepp számít – mondja anya. – Van egy ötletem!

Anya egy kisvödört tesz a csap alá.

- Hagyjuk itt a vödört éjszakára, és holnapra kiderül, hogy mennyi vizet pazarol egy csöpögő csap. Ez egy kísérlet!
- Jó – feleli izgatottan Caillou.- talán most sikerül vigyázni a vízre.

Másnap reggel Caillou a fürdőszobába szalad, hogy megnézze, mennyi víz gyűlt össze.

- Anya, tele van a vödör!
- És ez nem minden! Már kétszer megtelt, és mindkétszer átöntöttem ebbe a nagy vödörbe! Ez a víz mind lement volna a lefolyóba – teszi hozzá anya.
- Milyen sok víz! – kiált fel meglepetten Caillou. – Lehet, hogy a többi csap is csöpög! Megnézem!

Délután Caillou kinéz az ablakon. Felhős az ég, cseperog az eső. Eszébe jut a csöpögő csap, és befut a konyhába. A szekrény aljából lábosokat és serpenyőket vesz elő, amennyit csak elbír.

- Mire készülsz, Caillou? – kérdi apa.
- Víz gyűjtők!

Anya és apa az ablakon át figyelik, ahogy Caillou gondosan elhelyezi az edényeket a kertben.

- Ez aztán okos ötlet! – dicséri meg anya.

Caillou egy vízzel teli vödört hoz anyának.

- Ennyi víz elég lesz, hogy megöntözzük a virágokat, és még a padlót is fel tudjuk vele mosni – mondja anya.
- Tudjátok mit? Az edények helyett használjunk hordót, és gyűjtsük abba az esővizet! – javasolja apa.

Az oviban Caillou elmondja a többieknek, hogy mit talált ki a hétvégén. Még egy képet is rajzolt:

- Apa vett egy ilyen hordót – meséli büszkén-, kiraktuk a hátsó kertbe, és legközelebb, ha esik az eső, ebben gyűlik össze az esővíz.
- Ragyogó ötlet! – mondta az óvó néni.
- Caillou büszke rá, hogy vigyáz a vízre. Tudja, hogy minden csepp számít!

2. Melléklet:

Marcus Pfister: Szivárvány, a tengerek legszebb halacskája

Valahol a tengerek legmélyén élt egyszer egy hal. De nem afféle közönséges hal volt ám ez, hanem a világtengerek legszebb halacskája. A szivárvány minden színében pompázott, pikkelyei úgy csillogtak - villogtak, mint megannyi színjátészó vízcsepp.

A többiek mind megbámulták ragyogó pikkelyeit, és gyönyörű színük miatt elnevezték őt Szivárványnak.

-Szivárvány, gyere játszani! - mondták neki.

De a szép Szivárvány büszke tekintettel, szó nélkül elúszott mellettük, ügyelve rá, hogy azért megcsillogtassa pikkelyeit.

Egy kis kék hal a nyomába eredt.

- Hahó, Szivárvány, várj meg! Add nekem egy, csak egy pikkelyedet, olyan szép mind, és neked úgyis olyan sok van!

- Még hogy én adjam egy pikkelyemet? Mit képzelsz? Tűnj el innen, de gyorsan! - kiáltotta Szivárvány megvetően.

ljedtében a kis kék hal villámgyorsan elmenekült. Mindjárt elmesélte a többieknek kínos kalandját. Attól fogva senki nem állt szóba Szivárvánnyal, s ha más halak mellett elhaladt, azok elfordították a fejüket. De ugyan mire jók a világ legszebb pikkelyei, ha nincs, aki megcsodálja őket? Szivárvány most már nemcsak a világtengernek legszebb hala volt, de a legmagányosabb is. Egy napon elpanaszolta baját a tengeri csillagnak.

-Olyan szép vagyok - mondta, miért nem szeretnek a többiek?

A tengeri csillag picit gondolkodott, aztán azt mondta:

-A korallzátony mögött van egy barlang, abban lakik Nyolckarú, a polip. Ő sokat tud, talán neked is tudna tanácsot adni.

Szivárvány rögtön elindult felkutatni a barlangot. Be sötét volt odabenn! Jóformán semmit sem lehetett látni. A homályban egyszer csak megvillant egy szempár. Három kar nyúlt Szivárvány felé.

- Már vártalak! - mondta mély hangján Nyolckarú.

- A hullámok elbeszélték nekem történetedet. Hallgass a tanácsomra: minden halnak, aki szép pikkelyt kér tőled, adj egyet! Meglehet, akkor talán nem te leszel a legszebb hal, de boldog leszel.

- No, de... - kezdte volna Szivárvány. Többet nem mondhatott, mert Nyolckarú már eltűnt egy tintafelhőben.

- Adjam oda a pikkelyeimet? Az én gyönyörű pikkelyeimet?- gondolta felháborodva Szivárvány.

- Ó nem! Soha! Hogy is lehetnék nélkülük boldog!?

Egyszerre megrezdült a víz. Megint ott termett mellette a kis kék hal.

-Szivárvány, szépen kérek, légy oly jó, add nekem az egyik csodás pikkelyedet!

Szivárvány habozott...

-Egy egészen kicsi pikkelyt-gondolta, - no jó, észre sem fogja venni senki.

Szivárvány óvatosan lefejtette hátáról legeslegkisebb pikkelyét, és odaadta a kék halnak.

- Tessék, ez a tied! De most eredj!

- Ó, köszönöm szépen! - ujjongott a kis hal. Ez igazán nagyon kedves tőled!

Szivárvány furcsán érezte magát. Sokáig nézett a kék hal után, amint az elúszott az ő kis csillogó pikkelyével.

A kék hal nem győzte eleget mutogatni szép új pikkelyét, s a többiek mind csodálták érte. Szivárványt nemsokára halacskák egész raja vette körül: mindegyik szép pikkelyt akart! És ki hitte volna? Szivárvány elkezdte osztogatni gyönyörű pikkelyeit. Mi több, kedvét lelte a kis halak örömeiben. És minél több hal ragyogott körülötte, annál jobban érezte magát közöttük.

Nemsokára Szivárványnak mindössze egyetlen ragyogó pikkelye maradt. A többi mind elosztogatta. És boldog volt, igazán boldog.

- Gyere játszani, Szivárvány! - hívták a többiek.

- Megyek! - felelte Szivárvány, és vidáman vegyült el társai között.